

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 100 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei
Pe jumătate de an 50 "		
Pe un pătrar de an 25 "		
Un număr 2 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 150 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 4814 Ex. 1925.

Cătră On. officii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Adeseori sosesc mandate poștale, adresate Cassei noastre diecezane, fără ca pe cuponul lor să se indice în ce scop se trimit banii.

Urmarea e, că în cele mai multe cazuri Cassa diecezană sau că nu știe cum să conteze banii trimiși, sau că îi contează greșit.

Greșeala de regulă se află abia după luni de zile, când apoi se desvoltă o corespondență, care nu odată aduce cu sine supărări, abstra-gând dela pierderea de timp, care e împreună cu clarificarea chestiunii, până la contarea rec-tificată a banilor trimiși cu mandat poștal.

Pentru a pune capăt astorfel de neajunsuri, invităm On. officii parohiale, ca de câte ori trimit bani cu mandat poștal, fie în numele lor, fie în numele vre-unui arendaș, chiriaș sau a altui debitor al Consistorului diecezan, să in-dice lămurit pe cuponul mandatului poștal, ca în ce scop se trimit banii, ca aceia imediat să se poată conta corect în cărțile noastre de con-tabilitate.

Caransebeș, în 30 Octomvrie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Sfintei Patriarhii — Osana!...

*Din lumina, ce răsare din mormântul Învierii,
Și din jertfa înfrățirii marelui neam românesc
Răsări Patriarhia, O, Stăpâne al Puterii,
În genunchi, cu ochii'n lacrimi, eu te laud și te slăvesc!*

*Veacuri triste, robi și birmici, trupul frânt, aproape mort,
Satele pustii și'n Tară sărăcia 'nlins'a cort...
La dușmani muzici, oșpele și orgii nenumărate,
Cineva prin aer scrie vorbe mari, însângerate...*

*Tot amarul ăstor veacuri, cu lumini și cu tămâie,
L-am adus la o căsuță, unde sta blândul Iisus.
Și cu semnul sfânt al crucii și cu lacrimi, care dor,
A'nviat străbunul suflet și-am crescut, de nou, popor...*

*Parcă-l văz, cum se apleacă pe sub ușa de o șchioapă
A bisericii de bărne preotul bătrân din sat,
Și-i vișornită pe-afară, lupii urlă, uliți moarte, ...
În biserică poporul e întreg la închinat.*

*Și increzător în bine și'n dreptatea Ta divină,
Când veni în lume focul, care fu sortit să vină,
S'a 'nchinat pela icoane și a'nviat în lupte grele,
Doar' ai fost, de-apururi, Doamne, scutul sfânt al
[Țării mele.*

*Eri ne-a înfrățit Unirea. Azi ne dai Patriarhia;
Și ne pui în suflet lege să trăim ca bunii frați;
Neam de regi, cu suflet mare, de-om'zdrobi și anarhia,
Ce rânjește pe alocuri . . . vom fi neam de împărați.*

*Sufletul creștin aprinde candela iubirii sfinte
Și-ți aduce slavă Ție, Dumnezeu din cer;
Te rugăm, ca totdeauna, fi în veci cu noi, Părinte,
Și cu toți urmașii noștrii, când în lupte mari te cer.*

*Iar lui MIRON PATRIARHUL, darul sfânt
[al mângâierii
Î-l trimite; să lucească vieața Lui, ca de proroc;
Dacă'n clipele amare a robiei și durerii
Luminatu-i-ai cărarea cătr'al neamului nostru.*

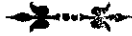
*Viu tresaltă 'ntreaga Țară, iar la Toplița sub cruce
Țăr'na bunilor țărani tresaltă, la 'nălțarea unui fiu,
Care numelui român de CRISTEA nouă glorie-i*

[aduce,

Glorie, ce se răsfrânge și'n adânc, spre-a lor sicriu...

*Daruri mari, nenumărate, datu-ne-ai cu mâna plină,
Și de-o vreme sfânta-ți față o întorci cu drag spre noi:
Te vedem în strălucirea razelor vii de lumină
Și-Ți încredem milei vicăta pentru ceasul greu de-apoi...*

Protopop ALEX. MUNTEANU
senator.

Solemnitățile investiturii I. P. S. Sale Patriarhului Miron.

Ziua de 1. Noemvrie 1925, ziua investirii celui dintâiu patriarh al bisericii noastre naționale, va rămânea memorabilă în istoria neamului, căci în această zi — în prezența delegațiilor tuturor bisericilor ortodoxe surori — s'a consfințit ridicarea bisericii noastre în fruntea ortodoxiei creștine.

Iar investitura regală a celui dintâiu patriarh al bisericii ortodoxe române, a confirmat din nou profunda și indisolubila legătură spirituală ce există între poporul nostru și între ortodoxia credinței lui străbune.

Solemnitățile investirii au decurs în modul următor:

Sâmbătă seara, în 31 Octomvrie a. c., în ajunul solemnității investiturii, a avut loc la patriarhie o priveghiere, la care — afară de marele număr de credincioși — au luat parte toți ierarhii bisericii noastre și delegații celorlalte bisericii ortodoxe.

La orele 9 seara, după priveghiere, I. P. S. Sa Patriarhul Miron, urmat de înaltul cler, a trecut în palatul patriarhiei, unde a avut loc o scurtă recepție, cu care prilej delegații preoțimei din capitală și din județul Ilfov au oferit I. P. S. Sale un encolpion de aur.

Duminecă dimineața la orele 8¹/₂ s'a oficiat la catedrala patriarhiei o liturgie festivă de cătră PP. SS. LL. Arhierii Teofil Mihăilescu, Platon Ciosu și Grigorie Leu, asistați de mai mulți preoți și diaconi.

Răspunsurile religioase au fost date de corul catedralei, sub conducerea maestrului Cucu.

În numeroasă asistență notăm pe: II. PP. SS. LL. Mitropoliții Ioachim al Calcedonului, Ghermanos al Sardeonului, Dositeos al Ierusalimului, Fotios al Dercosului, Antonie al Kiewului, Policarp al Trichisului, Dionisie al Varșoviei, Neofil al Vidinului, Emilian al Timocului și Arhim. Stefan, vicarul episcopiei sârbești din Timișoara.

De față era și P. S. S. Sa Patriarhul Miron și toți episcopii și arhierii bisericii noastre, dl. prim-ministru I. I. C. Brătianu în fruntea tuturor membrilor

guvernului, mai mulți generali și ofițeri superiori, mai mulți senatori și deputați, secretarii generali și funcționari superiori, delegații eparhiilor și o mulțime de credincioși.

În curtea patriarhiei se afla o companie de onoare cu muzică și drapel din reg. 21 infanterie.

După terminarea sf. liturghii, parte din asistență a trecut în palatul patriarhiei pentru a se pregăti pentru plecarea spre palatul regal.

La orele 10¹/₂ a pornit din curtea patriarhiei spre palatul regal cortegiul, alcătuit în ordinea următoare:

Doi subofițeri călări; trăsura cu prefectul poliției; trăsura cu protoiereii capitalei; un escadron din reg. 4 roșiori, având în frunte pe un căpitan-comandant, urmat de trei locotenenți călări, trăsura regală de ceremonii cu I. P. S. Sa Patriarhul Miron și cu dl. Al. Lapedatu, ministrul cultelor; a doua trăsură de gală cu II. PP. SS. LL. Mitropoliții Pimen al Moldovei și Nicolae al Ardealului; a treia trăsură de gală cu II. PP. SS. LL. Nectarie al Bucovinei și Arhiepiscopul Gurie al Basarabiei; un alt escadron din reg. 4 roșiori a închis cortegiul.

Trăsura I. P. S. S. Patriarhului era escortată de doi ofițeri superiori călări.

La intrarea cortegiului în curtea palatului regal, garda a dat onorurile, iar muzica a intonat spre rugăciune.

Solemnitatea investiturii.

Între timp au sosit la palatul regal, în sala de ceremonii, toate personalitățile ce au asistat la sf. liturgie. Membrii sf. Sinod erau în odașii arhieresti.

Mai erau de față: delegații bisericilor ortodoxe surori, corpul diplomatic, I. P. S. Sa Mitropolitul Suciul de la Blaj, delegații cultelor minoritare din țară, dnii senatori și deputați, membrii Înaltei Curți de Casație și ai Consiliului superior legislativ, reprezentanții Academiei Române, președintele Comisiei interimare a capitalei, rectorul universității și decanii facultăților, profesorii facultății de teologie, dl. prof. N. Iorga, fostul ministru și poet O. Goga, secretarul general Dr. V. G. Ispir, dir. gen. St. Brădișteanu, etc.

Exact la orele 11, MM. LL. Regele și Regina, AA. LL. Regale Principele Carol și Principesa Elena au intrat în sala tronului, precedați de d. General Angelescu, mareșalul palatului și de membrii Casei militare și civile regale, luând loc pe estrada din fața tronului.

Imediat după aceasta I. P. S. Sa Patriarhul, încunjurat de înalții demnitari bisericești, a fost condus în sala tronului.

D. ministru Al. Lapedatu a citit decretul regal de instalare și a predat cărja patriarhală M. S. Regelui carele a înmănat-o I. P. S. Sale Patriarhului Miron cu cuvintele:

„Îți încredințez cărja patriarhală și îți urez să păstorești în pace pe drept-credincioșii țării“.

După ce a primit din mâinile Suveranului cărja patriarhală, I. P. S. S. Patriarhul Miron, o rostit următoarea cuvântare:

*Cuvântarea I. P. S. Sale
Patriarhului Miron.*

„Cu prilejul investiturii mele de Mitropolit-Primat al țării, Majestatea Voastră mi-ați indicat grațios o parte din programul îndatoririlor imediate în cuvintele, că din scaunul acesta am o frumoasă mênire, de a înfăptui politica religioasă a lui Mihai Viteazul, care prin înființarea „Mitropoliei ortodoxe dela Alba-Iulia, ținea să se apropie și să se unească bisericește toate țările românești... și V'ați exprimat dorința, ca munca chemării mele să „aducă roade tericite pentru organizarea temeinică și unitară a bisericii române.“..

Dorința Majestaței Voastre a fost pentru Sinerenia mea și pentru împreună-lucrătorii mei în viața Domnului — vlădici și clerici — poruncă, pe care nu am scăpat-o din vedere nici-o clipă, până când cu ajutorul binevoitor — uneori chiar unanim și plin de însuflețire — al tuturor factorilor țării — în frunte chiar cu Majestatea Voastră — nu am înfăptuit-o spre mulțumirea tuturor celor ce au experiențe depline în această privință. Tocmai în lunile acestea, noua și unitara lege bisericească de autocârmuire — cu conlucrarea clerului și a poporului binecredincios — se pune în aplicare.

Drept încoronare a contopirii celor cinci biserici provinciale într-o organizare unitară, a urmat în mod firesc și înălțarea Mitropolitului din capitala țării mărite la rangul de Patriarh.

De altă parte, unirea bisericească a tuturor provinciilor bisericești, va întări astfel puterile bisericii ortodoxe, ca să poată înviora așezămintele sale de azi, și să creeze altele noi, încât să poată adânci mai bine decât în trecut Sfintele Scripturi, scoțând din nesecatului și curatul lor isvor apă vie pentru generalizarea în cercuri tot mai largi a convingerilor evanghelice, fără de cari biserica se perde în formalități fără fond și fără a avea pentru viață o infalibilă busolă de creștinești îndrumări. Spre această țintă trebuie să se îndrepteze în viitor preocupările tuturor organelor bisericești și al factorilor, cari voiesc a-i oferi sprijinul moral și material.

În scopul acesta ne trebuie mai întâi o pleiadă întreagă de clerici cu temeinică cultură teologică și universală, care să sporească micul

dar inimosul număr al celor ce avem azi, și cari să pornească o mișcare literară bisericească la înălțimea zilelor de azi. Sub conducerea conștiință a acestora, clerul nostru pastoral — tot mai bine pregătit — va introduce tot mai multă evlavie și artă în frumosul nostru ritual, va spori în zelul apostolesc și va începe tot mai mult să-și câștige și mențină în toate părțile rolul său educator în viața noastră socială, dând acestei vieți o puternică nuanță de cultură creștină și menținând și nobilitând în cultura neamului acel miros de tămâie al vechilor tradiții, cum a transpirat în decursul veacurilor trecute prin strășinile învechite ale bisericilor noastre de lemn, cari au atât de neperitoare merite întru formarea sufletului unitar al neamului și întru oțelirea lui pentru a supravețui plin de nădejde atâtea primejdii, câte au trecut peste capul părinților noștri.

Deodată cu aceasta, biserica trebuie să-și adune mijloacele și pentru o întreagă operă umanitară, filantropică și samaritană și să-și afirmе rolul ei firesc și în așezămintele existente de asemenea natură, căci fără de aceasta misiunea ei ar rămâne incompletă. Și în asemenea materie biserica, mai mult ca ori care instituție, poate să reverse duhul milosteniei desinteresate asupra aproapelui.

Până când neamul era în toiul luptelor pentru existența sa, era firesc, ca și biserica să-și pună cea mai mare parte a energiilor sale în serviciul idealurilor naționale. Iar acum — când idealul suprem s'a înfăptuit — biserica trebuie să-și îndrepteze toate puterile sale, întru a pune la temelia tuturor acțiunilor individuale și colective ale credincioșilor ei atât de binefăcătoarele învățături ale Evangheliei lui Christos.

Iar în afară, biserica română va năzui să-și asigure în concertul bisericilor ortodoxe naționale și — după putință — în sânul creștinismului din toată lumea un loc corespunzător cu importanța ei și cu mărimea serviciilor de ordin religios, moral și cultural, pe care le va putea închina evangheliei și crucii lui Christos.

În fața acestor probleme mari și grele, în serviciul cărora trebuie să stea toți factorii și toate așezămintele țării, și noua mea demnitate de Patriarh — ca și a celorlalte căpetenii ale țării — nu poate fi loc de mărire și de odihnă, ci de muncă, după cuvântul Scripturii: „Cine

vrea să fie cel mai mare între voi, trebuie să fie vouă slugă". (Marcu X, 43).

Munca a fost în trecutul meu scara înălțării mele din modestul dar onorificul post de dascăl primar și până la Patriarhie.

Mulțumindu-Vă. — Sire — cu adâncă recunoștință de prea înalta grație regească, de care în atâtea rânduri m'ați învrednicit și de investirea mea cu onorificul dar greua cârje de Patriarh: declar, că slugă credincioasă a bisericii și a țării voiu să rămân și de aci înainte, până când Dumnezeu va menține modestele puteri cu cari m'a înzestrat, urmând pildele pline de îndemn ale Majestății Voastre, ale scumpei noastre Regine, asupra căror implor binecuvântarea lui Dumnezeu, rugându-L, ca Majestăților Voastre, Altețelor Lor Regale Principelui moștenitor și soției Sale, precum și întregii familii regale să Vă facă parte de zile senine, pline de mulțumire și de glorie, mulți, mulți, mulți ani."

(Cuvântarea I. P. S. Sale a fost subliniată de aplauzele asistenței).

Răspunsul M. Sale Regelui.

Cu vocea clară și sigură M. Sa Regele răspunzând cuvântării I. P. S. Sale Patriarhului pronunță următoarea cuvântare:

„Pe cât de fericit eram, când ai fost chemat de peste munții liberați prin vitejia ostașului și virtuțile poporului român, la păstoria Mitropoliei Ungro-Vlahiei, pe atât de fericit sânt astăzi, când îți încredințez cârja de Patriarh al bisericii ortodoxe române, după ce Sf. Sinod împreună cu Adunările Naționale au ridicat scaunul arhiepiscopal și mitropolitan al Ungro-Vlahiei la rangul de scaun patriarhal.

Din timpul Basarabilor și Mușatinilor descălecători de țară, cari au pus temelii neperitoare ale Mitropoliilor Ungro-Vlahiei și Moldovei, nu s'a înscris o pagină mai strălucită în istoria bisericii ort. rom., ca aceea înfăptuită în anul acesta, prin înălțarea la rangul de Patriarh a Primatului României.

Istoria națională ne dovedește, că la noi, României, națiunea și religia au fost pururea strâns unite, biserica s'a înfiripat pe încetul la adăpostul codrilor, odată cu formarea limbei, a naționalității și a statului. Statul a crescut împreună cu biserica, voevozii apărau biserica și biserica era mângâierea și întărirea voevozilor. Limba s'a creat una și nedespărțită prin biserică și

peste hotarele vremelnice, dela Oltenia întâielor locașe mănăstirești până la Maramureșul care ne-a dat întâiele monumente de limbă românească. Iar spiritul național a urmat acestei dezvoltări unitare a limbei și a culturei.

Dar rolul bisericii noastre naționale a trecut și dincolo de hotarele de miazăzi după sfârșitul Impărăției de Răsărit. Cu mâna largă, voevozii români, în locul împăraților creștini căzuți, au fost ocrotitorii și ajutătorii pentru întregul răsărit creștin, unde atâtea sfinte locașuri păstrează amintiri ale voevozilor noștri, apărători ai credinței și bogații miluitori ai sfintelor biserici apărate sub călcâiul păgânului. Incepând cu Sfântul Nifon, patriarhul constantinopolitan, câți patriarhi și câte fețe înalte bisericesti din întregul răsărit nu s'au perindat prin țările române, unde totdeauna găsieau bogat adăpost și mângâierea creștinească? Sfintele rămășițe ale multora se odihnesc în pământul nostru bine primitor.

După secole de muncă și jertfe răbdătoare ale poporului în întregimea sa, de sus până jos, și ale clerului mic și mare; după atâtea fapte mari și creștinești ale voevozilor noștri, Atotputernicul ne-a învrednicit, ca odată cu îndeplinirea unității statului român în hotarele sale firești și după organizarea unitară a întregii biserici ortodoxe române, să avem raza fericirii de a vedea creată cea mai înaltă demnitate bisericască, patriarhia.

Inalt Prea Sfinte și Prea Fericite Părinte, faci amintire despre legea pentru unificarea bisericii române în toate ținuturile. Bun lucru s'a făcut și sânt sigur, că Inalt Prea Sfinția Ta îți vei pune tot sufletul, ca această lege să intre în sufletele credincioșilor și să se transforme în lege de unificare sufletească. Avem nădejde, că prin învățătura bisericii noastre, care ne-a dat în cursul veacurilor unitatea de limbă și de simțire, vom ajunge mai grabnic și mai pacinic la acea măsură de unificare sufletească, după care însetoșează sufletele tuturor bunilor români, așa cum dorește cerbul de izvoarele apelor.

Din unificarea sufletească ies operele mari naționale de gândire și de simțire, și răsplătă meritată va fi adusă bisericii noastre, care va ajuta poporul spre înfăptuirea acestui țel pământesc.

Salutăm în mijlocul nostru, pe toți reprezentanții bisericilor ortodoxe din țările vecine

și amice. Nu mă îndoiesc, că ei ne aduc bunăvoirea bisericilor surori pentru o creștinească colaborare, pe temeiul învățăturilor de dragoste și bună înțelegere ale Mântuitorului nostru Isus Christos.

Înalt Prea Sfințite și Prea Fericite Părinte, Tărănimea română, al căreia vrednic fiu ești, poate fi mândră, că ne-a dat din sânul ei pe cel dintâi Patriarh al bisericii noastre naționale.

Și Eu, cel dintâi Rege al României întregite, mulțumindu-ți din toată inima în numele Reginei, al Meu și al Familiei mele, pentru cuvintele pline de dragoste și credință ce Mi-ai adresat, îți urez mulți și fericiți ani!

Intreaga asistență izbucnește în urale și strigă: „Să trăiască”. *MM. LL. Regele și Regina și AA. LL. Regale Prinsedele și Prinsesă moștenitoare sărută mâna Patriarhului, care, emoționat, îmbrățișează pe M. Sa Regele și pe A. S. R. Principele moștenitor.*

După terminarea ceremoniei dela palatul regal, I. P. S. Sa Patriarhul Miron a fost recon dus la patriarhie pe jos, cortegiul formându-se astfel:

Două plutoane din elevii școlii militare de infanterie, corurile facultății de teologi și seminarelor teologice „Central” și „Nifon” și pedagogic universitar; prefectul poliției, ieromonahul Teof. Ionescu, purtând crucea și având la dreapta și stânga pe cei doi protoierei ai capitalei, diaconii și preoții din capitală, îmbrăcați cu epitrahil și culion; delegațiile mânăstirilor, membrii Sf. Sinod, în ordinea canonică, în odăjdii arhieresti; I. P. S. Sa Patriarhul Miron, îmbrăcat în mantie și cu cărja; delegații bisericilor ortodoxe surori, membrii guvernului; înalții demnitari civili și militari, delegații eparhiilor, delegații Mitropoliei Ungro-Vlahiei și două plutoane de elevi ai școlii militare de infanterie.

Pe tot parcursul (Calea Victoriei — str. Carol — cheiul Dâmboviței — Bulevardul Maria) corurile seminarelor și corurile școlii postate pe străzi au cântat „Imnul patriarhal”, iar dangătul clopotelor tuturor bisericilor inspira sentimente de prietate înaltă dreptcredincioșilor impresionați de măreția acestui act solemn.

Solemnitatea dele patriarhie.

Sosind cortegiul la patriarhie, s'a celebrat doxologia, pontificând P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului, care a rostit ectenia pentru noul patriarh, pentru înalții prelații străini, pentru M. Sa Regele și pentru țară.

După aceasta I. P. S. Sa Mitropolitul Pimen al Moldovei și I. P. S. Sa Nectarie al Bucovinei au prezentat epitrahilul, omoforul, mitra, crucea și ecoliponul, cu care a fost îmbrăcat noul patriarh.

Patriarhul ia loc pe tronul patriarhal, îmbrăcat în stofă albă, brodată cu fir de argint și I. P. S. Sa

Mitropolitul Pimen al Moldovei pronunță formula sacramentală:

„Vrednic este”, repetată de trei ori de întregul cler.

Di. ministru Al Lapedatu citește decretul regal de întărire în scaun.

I. P. S. Sa Mitropolitul Pimen al Moldovei rostește apoi o înălțătoare cuvântare, subliniind importanța acestui eveniment pentru biserica română. Dealungul veacurilor, pline de vitregle, spune I. P. S. Sa, biserica ortodoxă a rămas pururea nesdruncinată și ea ne-a păstrat unitatea sufletească, cu toate încercările vrăjmașilor de a ne risipi. Scoate în evidență vitejia strămoșilor noștri, care se întemeiază pe ortodoxism. Arătând apoi, că este fericit, că în numele Sf. Sinod, al întregului cler și al celor 14 milioane de credincioși ortodoxi poate aduce aduce desăvârșitul lor devotament, urează primului patriarh român păstorie fericită, pentru slava lui Dumnezeu și mândria neamului nostru românesc.

Rând pe rând vorbesc apoi delegații bisericilor ortodoxe surori:

I. P. S. Sa Mitropolitul Ioachim al Calcedonului aduce felicitările și urările de bine ale Patriarhiei ecumenice din Constantinopol.

Din partea Patriarhiei din Ierusalim vorbește *I. P. S. Sa Mitropolitul Dositeos*, care își mărturisește bucuria ce-a simțit-o cu prilejul învestirii patriarhului.

Iugoslavia își trimite salutul prin *I. P. S. Sa Mitropolitul Emilian al Timocului*.

I. P. S. Sa Mitropolitul Policarp al Trichiei, în numele bisericii grecești, urează bisericii române și primului ei patriarh, păstorie îndelungată spre binele și fericirea poporului. Înaltul prelat al Greciei amintește de legăturile bisericii române cu cea grecească.

Din partea bisericii ruse aduce salutul *I. P. S. Sa Mitropolitul Antonie al Kievului*, care recunoaște, că biserica română, ridicată la noul rang, va lumina întregul ortodoxism din lume, mai cu seamă acum, când în unele părți ortodoxismul a primit lovituri nemeritate și a suportat umilințe dureroase. Înaltul prelat a constatat cu bucurie, că pe când în unele părți s'a căutat umilirea bisericii ortodoxe, în România biserica ortodoxă capătă o mare vază morală prin ridicarea la rangul de patriarh al scaunului mitropolitan din București.

I. P. S. Sa Mitropolitul Neofit al Vidinului aduce felicitări din partea bisericii bulgare. Trimisul bisericii bulgare a dăruit I. P. S. Sa Patriarhului Miron o evanghelie și un Nou Testament, tipărite în bulgărește în Muntenia la 1808 de Mitropolitul Grigorie al Bucureștilor, o icoană a Sf. Filoftea și o sticlută cu ulei de trandafir. Înaltul prelat a reamintit serviciile aduse în trecut bisericii bulgare de biserica română.

În numele bisericii polone aduce salutul *I. P. S. Sa Mitropolitul Dionisie al Varșoviei*, care a dăruit I. P. S. Sa Patriarhului o cană albă de mătasă, simbol al curățeniei sufletești.

A urmat apoi:

Cuvântarea I. P. S. Patriarhului Miron.

„Nu pentru întâiași — dată urc scara unui scaun episcopal. Am făcut-o aceasta cu 16 ani în urmă. De atunci și până astăzi, ba începând și cu alți 20 ani înainte de a deveni episcop, activitatea mea pe terenul bisericesc și pe multe alte terene ale vieții noastre obștești, este o carte deschisă înaintea ochilor tuturor.

„Oile mele cuvântătoare“ din eparhiile, pe cari le-am păstorit, — fie ca episcop, fie ca arhiepiscop ori mitropolit — după cuv. Evang. Ioan (X 4). „cunosc glasul păstorului lor“, căci adeseori le-am cercetat și învățat. Ba pot afirma, că — de când există biserica română — n'a fost ierarh atât de norocos ca mine, carele să aibă prilejul a propovedui evanghelia lui Christos, iubirea de limbă, de glie și moșie, iubirea de neam și țară, de lege și de Rege atât în vechiul regat, cât și în provinciile desrobite. Învățăturile mele, îndemnurile mele, povețele și sfaturile mele, cu un cuvânt sufletul meu, este bine cunoscut pretutindenea, încât în aceste puține clipe, ce ne stau azi la îndemână, nu știu ce v'aș putea spune nou?

Constat numai scurt, că la 1910 am urcat scaunul de episcop al Caransebeșului; la 1920 am fost ridicat pe scaunul de mitropolit — primat al țării; iar astăzi — 1925 — clerul și poporul — în frunte cu M. Sa gloriosul nostru Rege, cu înțelepții săi sfințici din guvern și corpurile legiuitoare, dimpreună cu reprezentanții tuturor partidelor noastre politice — mă ridică în scaunul cel mai înalt de întâiul patriarh al bisericii ortodoxe române.

Dar trebuie să mărturisesc, că de astădată — pe lângă tot sprijinul mare dat din toate părțile cu largă iubire fiească — am urcat scara acestui scaun mai cu greu, fiind mai înalt; l-am urcat mai cu îngrijorare, având temerea, că mi va lipsi pe viitor acea putere de lucru și acel avânt tineresc, cu care în atâtea rânduri am răscolit până în cele mai adânci cute ale sale sufletul a sute de mii de credincioși, electrizând în zile — și grele și bune — masele largi ale poporului și cu care am stârnit atâtea lacrimi de mângâiere, de nădejde de bucurie și de însuflețire.

Aflu însă o mângâiere și încurajare în cuvintele psalmistului, când zice: „Dumnezeu este care ne pune o sarcină și tot el este care ne ajută“ (Ps. 62, 20) a o purta.

I-mi pun deci și de-aici înainte încrederea în deviza pe care mi-am ales-o la începutul chemării mele arhierestii: „Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt“.

Rog această prea sf. Treime, să-mi ajute a purta noua sarcină de patriarh cu aceeași iubire de muncă cinstită, ca în trecut; iară D-Voastre aici de față și tuturor factorilor țării, cari au lucrat și conlucrat, ca să ne vie și ziua de azi, răsplătească-Vă aceeași sfântă Treime cu bine și cu sănătate ceea ce ați făcut pentru biserica mea și pentru mine personal — acum și pururea. AMIN!

Dejunul dela camera deputaților.

După terminarea serviciului religios, la orele 2 p. m., toți invitații au trecut în palatul Camerei deputaților, unde Ministerul Cultelor și Artelor a oferit un banchet în cinstea I. P. S. S. Patriarhului Miron.

La șampanie, primul toast a fost ținut de I. P. S. Sa Patriarhul Miron, pentru M. S. Regele și Familia regală.

„Regele Ferdinand I., a spus I. P. S. Sa, care de la război încoaci a trecut împreună cu neamul românesc prin zile mari de emoție și de sărbătoare, a adus țara la supremul ideal, unirea tuturor provinciilor românești de sub stăpânire străină. Tot M. S. Regelui, îi revine meritul de a fi ridicat biserica română la rangul de patriarhie“.

Al doilea se ridică dl. ministru Al Lapedatu, carele a rostit următorul toast:

„După ce biserica și națiunea, prin reprezentanții săi autorizați, înălțând scaunul mitropolitan al Ungro-Vlahiei, ca primat al României, la rangul de scaun patriarhal, V'a ridicat și pe I. P. S. Voastră la demnitatea de patriarh al bisericii ortodoxe române, M. S. Regele, augustul și gloriosul nostru Suveran, V'a dat azi, potrivit datinei, investitura solemnă cu o ceremonie ce va rămâne, desigur, istorică.

Sunteți acum I. P. S. împodobit cu toate simbolele puterii spirituale, pe care un patriarh de creațiune națională se cuvine să le aibă, pentru îndeplinirea funcțiunii ce i s'a încredințat și recunoscut de cei ce, după tradiția și rânduiala bisericii răsăritului, aveau căderea să o facă, funcțiunea de suprem pontif al unuia din cele mai numeroase și mai însemnate popoare dreptcredincioase.

Poporul acesta, care dealungul veacurilor de continue amenințări și primejdii, a găsit în credința sa cea mai puternică pavăză a ființei sale etnice și care, pentru păstrarea și întărirea acestei credințe, a făcut din biserica instituțiunea de căpetenie a vieții sale naționale, poporul acesta Vă încenjoară I. P. S., cum o știți și vedeți, cu cea mai caldă iubire și cu cel mai înalt respect.

Și aceasta nu numai pentru că și dă seama de importanța morală și națională a instituirii patriarhatului în viața noastră bisericească, ci și pentru că cunoaște și apreciază virtuțile alese și însușirile rare ale sufletului I. P. S. Voastre și pentru că Vă știe venit din rândul celor mai buni și inimoși luptători pentru realizarea unității noastre naționale.

Căci copil al lumii de țărani ai pământului românesc, cari de aproape două mii de ani au susținut și garantat, cu calitățile lor, continuitatea vieții latine, în aceste părți de lume, ați fost sortit, I. P. S., să ajungeți, acolo, în Ardealul robiei milenare, din modestul post de învățător, luminător al poporului, la cea mai înaltă treaptă de conducere, pe care ai noștri puteau s'o ajungă, acea de episcop.

Iar după ce, în această calitate, ați adus în ceasul

suprem, Regelui liberator sufletul însuși al neamului desrobit și după ce apoi, ca primat al României, ați prezidat ceremonia încoronării Sale ca Suveran al patriei reîntregite, fiul săteanului dela Toplița a fost sortit să ajungă și mai sus, să îmbrace cea mai înaltă demnitate bisericească, aceea de patriarh al bisericii ortodoxe române.

Sunteți, deci, între fiii neamului acel rar și fericit ales al Providenței, pe care aceasta, în marea și nemărginita sa îndurare, l-a rânduit să urmeze în rosturile vieții ascensiunile însăși ale acestui neam, urcând, împreună cu dânsul, treptele înălțării sale politice și bisericești.

Așa se explică faptul, că, în ziua investirii I. P. S. Voastre ca întâiul patriarh al bisericii noastre naționale, țara întreagă, prin reprezentanții săi, și ortodoxia toată, prin delegații săi, au ținut să Vă sărbătorească într'un mod, precum Țărilor Române nu le-a fost dat să vadă dela Neagoe-Vodă încoaci, dela ceremonia sfințirii mănăstirii Curții de Argeș.

Iată de ce, din prilejul acestei mari sărbări naționale și bisericești, Vă facem I. P. S., cu toată iubirea și respectul ce vă datorăm, cele mai călduroase urări de sănătate și fericire, rugând Cerul să vă dăruiască vârsta celor mai bătrâni și vestiți patriarhi ai lumii, deplini încredințați, că veți fi, în tot timpul păstoriei I. P. S. Voastre pe scaunul patriarhiei românești, izvorul viu și neseecat de credință, de lumină și de patriotism al neamului întreg.

Intru mulți ani, Stăpâne!

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului salută pe toți reprezentanții bisericilor ortodoxe și spune, că biserica ortodoxă română urmărește un scop: ridicarea bisericii ortodoxe din lumea întreagă la vechea sa glorie. Incheie cu cuvintele: „Noi Români, întemeiați pe unitatea credinței, zicem: să trăiască bisericile ortodoxe din lumea întreagă!”

I. P. S. S. Mitropolitul Iochimos al Calcedonului subliniază bucuria simțită de toate bisericile ortodoxe, la vestea ridicării bisericii române la rangul de patriarhie. Dovada acestui fapt se vede în participarea atâtor reprezentanți străini, în numele cărora exprimă mulțumiri M. S. Regelui, guvernului, ierarhilor bisericii române și întregului popor român, pentru a căror fericire închină paharul său.

I. P. S. Sa Mitropolitul Pimen al Moldovei a vorbit ca prieten al I. P. S. S. Patriarhului Miron, căruia îi urează toată fericirea.

Dl prim-ministru I. I. C. Brătianu, după terminarea seriei toasturilor oficiale, ține să vorbească în numele fiilor duhovnicești ai I. P. S. S. Patriarhului, — căruia adresându-se, — între altele îi zice: „Prea Fericite Părinte” și explică întrebuintarea acestui termen „pentru prima oară” de către d-sa prin aceea, că l-a cunoscut de când era preot, „Te-am văzut cu bucurie și cu mândrie Prea Sfințit, apoi Înalt Prea Sfințit, Primat al României și astăzi Îți zic Prea Fericit, pentru că mă gândesc la fericirea unui neam întreg. Îți urez, ca

toată viața să meriți numele de Prea Fericit, pentru binele bisericii și al neamului nostru”.

I. P. S. Sa Patriarhul Miron a încheiat seria toasturilor, exprimându-și întreaga mulțumire pentru cuvintele rostite, și făcând urarea, ca dragostea, de care a fost înconjurat cu acest prilej, să se răsfrângă asupra întregului neam românesc.

Concertul religios.

La orele 5 d. a. a avut loc în marea sală a Ateneului un concert de muzică religioasă, organizat de către societatea „Carmen”.

Au asistat la acest concert toți înalții prelați, străini și români, în frunte cu I. P. S. S. Patriarhul și un public numeros și select.

Dineul de gală dela palatul regal.

La orele 8^{1/2}, seara a avut loc un mare dineu de gală la palatul regal din Calea Victoriei.

Au luat parte la acest dineu MM. LL. Regele și Regina și toți membrii Familiei regale, I. P. S. Sa Patriarhul cu toți înalții prelați români și străini, dl. prim-ministru I. I. C. Brătianu cu toți membrii guvernului, foștii prim-miniștri, foștii președinți ai corpurilor legiuitoare, foștii miniștri de culte, delegații cultelor minoritare din țară, deputații și senatorii cari au vorbit la legea patriarhiei, generalii inspectori de armată, etc.

La șampanie a vorbit cel dintâiu I. P. S. Sa Patriarhul Miron, care într'o cuvântare aleasă a închinat pentru MM. LL. Regele și Regina și pentru membrii Familiei regale.

M. Sa Regele a răspuns cu următorul toast:

„Când văd adunați împrejurul Meu, la această agapă frățască, pe toți reprezentanții țării și mai pe toți reprezentanții sfintei biserici creștine ortodoxe, în această zi memorabilă, în care ca întâiul Rege al României întregite am consfințit pe cel dintâiu patriarh al creștinilor ortodocși din întreaga Românie, gândul Meu se duce în trecut pe vremea voevozilor noștri de pioasă pomenire.

Cu inimă credincioasă, cu gând smerit și cu mâna largă primeau și ocroteau ei, în țările lor, pe slujitorii Domnului din tot Orientul creștin, mânați încoace de turburătoare vremi și de silnice lipsuri. Ei, voevozii, pe lângă această creștinească ospetie, trimiteau pentru mărirea numelui Domnului, Cartea lor de slujbă, dania lor de ajutor, cuvântul lor de îmbărbătare, care toate acestea străbăteau întreg Balcanul și treceau Marea, ajungând până în depărtata Sirie, până în nisipoasa Arabie, până în frumoașa Georgie, vecina Mării Caspice.

Se desprinde din faptele lor gândul înalt, că, pentru numele lui Christos Mântuitorul, ei, ca adevărați creștini, socoteau ca aproapele lor pe cei nevoiași, ori care ar fi fost și ori de unde ar fi fost.

Și așa pe deasupra mării acestei vieți, pline de jelurite frământări neostoite, adie boarea alinătoare

pentru toți a apropierei prin biserica ortodoxă în aceste părți de pământ.

Dar marca acestei vieți nu s'a liniștit. Groaznica ei involburare din urmă, zgudui pământul din temelii și undele culremurării se mai percep și azi pe cadranele alcătuirilor omenești. Se străduște lumea, ne străduim cu toții, să coborâm peste această mare liniștitorul vâl al păcii obștești. Și ce colaboratori mai nimeriți am avea intru aceasta decât pe urmașii apostolilor Domnului, care le-a lăsat lor moștenire pacea: „Pace vouă, pacca mea dan vouă”.

Mă socotesc în duhul înaintașilor mei voevozi, ocrotitori în dragostea lor a creștinătății, când urez ca bisericile ortodoxe să găsească mijloacele de apropiere între ele și între întreaga creștinătate, ca astfel să răsară din această apropiere pacea popoarelor, dăruită de Mântuitorul, propovăduită de biserică și dorită de noi toți”.

După terminarea dineului, cei prezenți au făcut cerc cu Suveranii timp de o oră, după care distinși oaspeți au părăsit palatul regal la orele 11 jumătate seara.

* * *

A doua zi după investitură s'a ținut la patriarhie o importantă conferință sub președinția I. P. S. S. Patriarhului Miron, participând înalții prelați străini și români, arhierii și profesorii facultății de teologie din București.

S'au discutat principiile de dezvoltare și întărire a bisericilor ortodoxe de pretutindeni. În acelaș timp s'a pus chestiunea reorganizării învățământului teologic la noi, căci prin crearea patriarhiei facultatea de teologie din București va trebui să fie un institut de cultură teologică pentru întreaga ortodoxie.

Delegații bisericilor ortodoxe surori au mai rămas câteva zile la noi în țară, vizitând instituțiile noastre bisericesti și monumentele istorice și de artă bisericească.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu,
(Continuare).

Iar că truda noastră și avântul minții și inimii noastre va da roade, ne asigură Domnul în cuvintele: „Aduceți-vă aminte de cuvântul, care am grăit vouă; nu este sluga mai mare decât domniul său. De m'au gonit pe mine și pe voi vă vor gonii; de au păzit cuvântul meu și al vostru vor păzi” (Ioan, 15, 20).

Spiritul divin al Mântuitorului prevede însă, că alături de El, Sămănătorul cinstit, și de semințele bune, adică fiii împărăției, mai sunt și cel viclean și neghinele, adică fiii duhu-

lui rău, fiii păcatului, semănătorii de zizanii, minciuni, clevetiri și răutăți.

Se cere deci nu numai sămânța cea curată a cuvântului evanghelic la semănarea țarinei împărăției lui Dumnezeu, ci ni-se mai impune și grija deosebită a priveghierii, ca 'n ogorul nostru sămănat cu grâu cel viclean să nu ne arunce neghină.

Pentru a ne atrage luarea aminte și la această împrejurare, Mântuitorul rostește pilda semințelor bune și a neghinei. (Mat. 13, 24—30).

Căci împărăția ceriurilor asemenea este omului, care aruncă sămânță bună în holda sa, dar noaptea, pe când semănătorii cinstiți se odihnesc de truda zilei, vine în ascuns vrăjmașul și seamănă neghină între grâu și apoi pleacă.

Slugile observând faptul acesta, îl aduc la cunoștința stăpânului lor, cerându-i voie, ca să le plivească. Stăpânul însă îi sfătuește să fie cu răbdare, făcându-i să înțeleagă, că nu este consult deocamdată a plivi neghinele, căci prea ușor se poate întâmplă, ca smulgându-le împreună cu dânsule să se strivească și grâul.

Ci mai bine este a le lăsa să crească amândouă până la seceriș, când apoi va da poruncă secerătorilor, ca mai întâiu să lege în snopi neghinele, aruncându-le în foc, ca după aceea numai grâul curat să ajungă în jitițele lui.

Această parabolă, care se află numai la Mateiu, împreună cu cea a semănătorului, — care pare a fi produs cea mai puternică impresie asupra auzitorilor, deoarece prin ea se deschide seria pildelor —, se explică de însuș Mântuitorul nostru la Mateiu (cap. 13, 38—43): „Cela ce a semănat sămânța cea bună, este Fiul Omului; iar țarina este lumea; iar sămânța cea bună, aceștia sunt fiii împărăției; iar zizaniile sunt fiii celui viclean. Iar vrăjmașul cel ce le-a semănat pe dânsule, este diavolul; iar secerișul este sfârșitul sfârșitul veacului; iar secerătorii sunt îngeri...”.

Ci precum stăpânul suferă, ca neghinele să crească alătura de grâu până la seceriș, asemenea și 'n împărăția lui Dumnezeu, în biserica lui Christos, iubirea și îndurarea fără de margini a lui Dumnezeu-Tatăl îngăduie pe cei răi — așteptând îndreptarea lor — alătura de cei buni până la finea veacurilor, când secerătorii îngeri vor aduna toate smintele și pe cei ce fac fărădelegea și-i vor arunca în cuptorul cel cu foc mistuitor, iar dreptii își

vor lua dreapta răsplată în împărăția Tatălui lor, unde se vor veseli, strălucind ca soarele.

Să înțelegem deci din această pildă, noi, cei ce ne trudim a coborî împărăția Domnului în această lume, că lupta între cele două principii ale lumii, între principiul binelui și între al răului, între fiii împărăției luminii și între fiii împărăției întunerecului, între cei buni și între cei răi este o luptă veche de când lumea, o luptă crâncenă, pe moarte și vieață, în care sforțare însă ni-se învederează toată vrednicia noastră de adevărați fii ai Tatălui. Căci principiul binelui trebuie să triumfeze în cele din urmă asupra celui rău, ca să se sălășluiească în deplinătatea lui măreață imperiul divin între noi.

Străbătând cu vitejie toate piedecile aruncate în calea spre desăvârșire de către fiii zavistiei, ne dovedim în chipul cel mai strălucit cu puțință aluatul divin al sufletului nostru, prin care dorim din toate fibrele ființii noastre să regenerăm și sufletul mulțimii cufundate în noianul păcatelor și care orbecă în cel mai mare întunec spiritual.

Dar această luptă sinceră și sublimă este din cale afară de grea, o luptă, care ne aduce cununa de spini în locul celei de slavă în această lume pururea cununată cu fățarnicia. Căci cine dintre noi n'a simțit cu amărăciune și durere în suflet împreună cu nemuritorul nostru bard, cu neînțelesul și nefericitul *Eminescu*, adevărul cuvintelor rostite de geniul luptător pentru binele omenimii:

„Și acele gânduri negre mai nici a muri
[nu-l lasă;
Cum a intrat el în vieață! Cât amor de
[drept și bine.
Câtă sinceră frăție adusese el cu sine!
Și răsplata? — Amărărea, care sufletu-i
[apasă“.

(*Inger și demon.*)

Și precum *Eminescu* prin licărirea geniului său vede, că la capătul străduințelor sale pamântești omenimea — simbolizată în poezie prin inger — totuși îl va înțelege și — drept recunoștință întârziată — îi va manifesta iubirea împăciuitoare, asemenea și noi — luminați de vecinicile cuvinte ale Stăpânului nostru — vedem cu ochii spiritului triumful

final al străduințelor noastre în împărăția lui Dumnezeu.

Și iarăși, precum *Guyau*, acest filosof răpit în primăvara vieții, zice, că ceea ce are mai frumos, mai nobil și mai divin în el, tot avântul inimii și al minții lui, risipit spre binele omenimii, nu se va pierde fără urmă, ci se va adauge, ca un val în oceanul iubirii de oameni, asemenea și noi, trebuie să câștigăm tot mai mult convingerea mai puternică decât stânca, că partea nemuritoare a ființii noastre, bunătatea și frumsețea sufletului nostru, iubirea noastră tradusă în faptele milei trupești și sufletești nu se va spulberă în vânt, ci se va preface în noi într'un izvor săltător din vieața aceasta pământească în vieața de veci, atunci, când trecem pragul vecinicii și când Tatăl ne cheamă la Dânsul.

(*Urmează.*)

Conferința preoțească și învățătorescă din comuna Cacova.

Duminecă în 11 Octomvrie a. c., preoțimea tractului Oravița s'a întrunit în conferință pastorală în frunțașă comună Cacova, sub presiul protopresbiterului V. Musta.

A fost o fericită idee din partea neobositului subvizor de plasă St. Dragulescu, că a ales tot în această zi ca loc de conferință învățătorescă această comună, pentru a cimentă legăturile frățești dintre cei doi factori culturali ai satelor noastre, cari sunt preoții și învățătorii.

Serviciul divin s'a oficiat de cătră păr. protopresbiter V. Musta, asistat de preoții P. Bernaz și Ax. Popoviciu. Răspunsurile liturgice le-a dat cu o precisiune rară corul mixt de sub conducerea dlui înv. Cocora. La serviciul divin a asistat întreaga preoțime tractuală și toți învățătorii din plasa Oravița și Răcăjdia și o mulțime de credincioși.

Predica Duminecii a rostit-o păr. P. Bernaz, tâlcuind evangelia Semănătorului, arătând, că preoții și învățătorii sunt semănătorii adevăraților învățători hrănitore de suflete.

După sf. liturgie atât preoțimea, cât și învățătorii se retrag în conferințe intime,

Preoțimea discută asupra modalităților și a mijloacelor de a feri pe credincioșii noștri de uneltirile dușmanilor credinței străbune. De aceea se și constituie în mai multe cercuri religioase pentru a fi în nemijlocita apropiere de toate

curentele și a le sta împotriva și a întări în credință pe cei ușor încrezători.

În ședința intimă învățătoarească s'a discutat aplicarea legii nouе școlare, la a cărei lămurire au contribuit mult sfaturile harnicului subrevizor St Dragulescu.

După masa comună, la care n'au lipsit nici toasturile obicnuite, la orele 4 p. m., pâr. protopresb. V. Musta a deschis conferința publică în spațioasa biserică din localitate.

Pâr. I. Nicolaevici din Comoriște a ținut o conferință despre rolul bisericii întru susținerea vieții noastre naționale. Conferința a fost ascultată cu mult interes din partea celor prezenți; păcat — numai, că prea puțini credincioși erau de față.

A vorbit apoi dl. subrevizor St. Dragulescu, arătând rostul școlaei, care ne arată căile și ne dă toate mijloacele de înaintare. Arată lipsurile multe, pe care poporul le îndură numai pentru neștiința sa. Sbicjueste păcatele și relele, care apasă sufletul poporului și îndeamnă pe poporenii la încrederea în conducătorii lor firești, cari numai binele și fericirea lor o au în vedere.

Cu conferința dlui subrevizor ordinea de zi fiind exhaustată, pâr protopresb. V. Musta ridică conferința publică, mulțumind poporului că s'a adunat să asculte povețele adevăraților săi părinți sufletești și exprimându-și speranța, că pe viitor Cacovenii vor ști să arăte mai mult interes pentru conducătorii lor, cari au luat toiajul apostoliei, pentru ca să-i povățuiască pe calea adevărului și abinelui.

Întorcându-ne spre casa, cu toții aveam impresia, că bun lucru s'a făcut. Am dori numai să vedem continuându-se acest lucru și să vedem totdeauna nedeslipiți pe cei doi luminători ai satelor noastre, prin ceea ce ar crește și încrederea poporului într'ânșii.

Coresp.

A F O R I S M E.

Morala înseamnă: tărie, lipsa de morală: slăbiciune.

* * *

Cu cât cedăm din strictețā, cu atât ne depărtăm de morală.

* * *

Imoralitatea distruge familii, neamuri și state.

* * *

Negațiunea iubirei de aproapei nici când nu poate fi morală.

* * *

Dacă se îmbolnăvește imoralitatea nu îi sări într'ajutor, ci las-o liniștit să piară.

A MOACA.

Ș T I R I

Personale. P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Iosif s'a reîntors Sâmbătă, 7 Noemv. a. c., dela București.

Nou protosincol: În decursul sf. liturgii din 25 Octomv. a. c., I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae a hirotesit întru protosincol pe pâr. ieremonah Dr. Vasile Stan, directorul școlaei normale „Andrieu Șaguna“ din Sibiu.

Nou egumen la mănăstirea Hodoș-Bodrog. Miercuri, în 28 Octomv. a. c., P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului a tuns întru monah la mănăstirea Hodoș-Bodrog pe pâr. Pompeiu Morușca, directorul oficiului statistic dela Consistorul mitropolitan din Sibiu. Noul monah a primit numele de Policarp. În aceeași zi soborul mănăstiresc l-a ales de egumen.

Felicitam cu toată căldura inimii noastre pe noul egumen, carele și până acum a dat dovezi de zel apostolesc și de îndeletniciri literare-bisericești și-i dorim să ducă la înflorirea de altă dată acest vechiu lăcaș de viață duhovnicească, rodind roade pe seama „școlaei monahale, ce în curând se va deschide aci sub conducerea P. C. Sale.

Consistorul mitropolitan este convocat în ședința plenară, precum și în ședința de senate pe ziua de Miercuri, 18 Noemvrie a. c., și zilele următoare.

† **Nicolae Uzonescu**, venerabilul preot al parohiei noastre din comuna Cârpa, a adormit în Domnul Duminecă, 1 Noemv. a. c., în al 71-lea an al etății și după o muncă rodnică de 48 ani în via Domnului. Vecinica lui pomenire!

† **Ioan Orza**, învățator în retragere în Apadia, unul dintre vechii noștri învățatori confesionali, a încetat din viață la 7 Noemvrie a. c., în etate de 83 ani.

Odihnească în pacer!

† **Gheorghe Comșa**, învățator în pensiune, pe vremuri unul dintre cei mai vrednici învățatori confesionali ai noștri din țara lui Radu Negru, a încetat din viață subit în Comana de sus, unde prin muncă tăcută și statornică a fost stegar neclintit al cugetului românesc și al credinței străbune.

P. S. Sa Episcopul Grigorie al Aradului deplângē în defunctul pe bunul său tată. Împărtășim durerea și jalea, ce o îndură P. S. Sa prin această pierdere și rugăm pe Cel Atotputernic să trimită balzam de mângăiere familiei îndurerate, iar răposatului să-i dăruiască odihnă.

O comună bisericească harnică. Terminându-se lucrările de pictură la sfânta noastră biserică din Stămora-română, s'au aflat bune și executate conform actelor de întreprindere. Protopresbiterul Ioan Gheția, asistat de preotul local și alți preoți din jur, a săvârșit sfințirea bisericii în fața credincioșilor și a oaspeților sosiți la această sărbătoare. Bunii noștri credincioși din Stămora-română au deosebita mângâiere de a-și putea împodobi aproape în fiecare an cu câte ceva sfântul lăcaș. Ținem se amintim, că pe lângă suma de aproape 60.000 Lei, cheltuită pentru lucrările de pictură și pardosire, s'a mai procurat un candelabru de cristal pentru 36 lumini, în preț de peste 30.000 Lei, care sumă s'a colectat la insistența preotului nostru de acolol George Clecan, din daruri benevole dela credincioși, cari sunt vrednici de toată lauda.

Alegere de preot. Duminecă, 1 Noemv. crt., a avut loc alegerea de preot în comuna Mircovăț, sub prezidiul pâr. protopresb. Alexandru Munteanu.

Dintre cei trei candidați, majoritatea voturilor a întrunit-o diaconul episcopesc Coriolan Roșca, având 38 voturi. Prof. Dionisie Iana a întrunit 32 voturi, iar preotul George Danescu a întrunit 3 voturi. În urmare diaconul Coriolan Roșca a fost declarat preot ales.

Sincere felicitări!

Spargerea geamurilor dela vagoane. Ministerul Comunicațiilor a adus Ministerului Instrucțiunii la cunoștință, că aproape zilnic geamurile dela vagoanele trenurilor de călători sunt sparte în timpul mersului prin atacuri cu pietre, produse de copiii, cari se joacă sau păzesc vitele pe lângă liniile ferate. Atacurile acestea au luat în ultimul timp mari proporții și pe lângă că cauzează pagube administrației C. F. R., periclitează siguranța publică și chiar vieța călătorilor. În urma acestei încunoștințări Ministerul Instrucțiunii, Direcțiunea generală a învățământului primar și normal primar, a emanat o circulară către Inspectorii școlari, ca să se adreseze întreg corpului didactic cu rugămintea de a le vorbi la toate ocaziunile atât copiilor de școală, cât și părinților lor, că averea statului este a tuturor locuitorilor țării, procurată din banii tuturor, de care se folosesc cu toții și că pagubele cauzate statului sunt suportate de ei înșiși. Asemenea este a se combate și sălbătăcia față de călătorii din trenuri, cari în virtutea sentimentului general de umanitate trebuiesc ocrotiți în toate împrejurările, dar mai ales în cazuri de călătorie, pe de altă parte trebuie să se arăte, că se poate întâmpla să cadă victime ale acestor atacuri chiar propriile lor rude cele mai apropiate.

Uniformele școlare. Dispozițiunile dinaintă de războiu referitoare la obligativitatea uniformei complete

pentru elevii și elevele școlilor supraprimare, reduse până acum la șapcă și număr, se reintroduc, începând cu noul an școlar, pe întreagă linia. Cu excepția clasei VIII, pentru cari continuă a nu fi obligator decât numărul și șapca, pentru școlile de băieți uniforma se va apropia, ca culoare și croială, de uniforma soldaților englezi în campanie. Mantaua se înlocuește prin palton de forma obicinuită. Pentru școlile de fete se mențin pentru acest an șorturi obligatorii, iar pe cap beretă sau pălărie. Se interzice purtarea șepcii băiețești și tuderea părului elevelor începând cu clasa IV-a. Încălțăminte și ciorapii vor fi de culoare neagră.

Elevii căzuți la bacalaureat nu pot fi primiți în universitate. Ministerul Instrucțiunii publice a trimis următorul ordin-circular tuturor universităților și școlilor superioare:

„Vi-se aduce la cunoștință, că — în conformitate cu art. 19 litera e. din legea pentru înființarea bacalaureatului și art. 20 din regulament — nimeni nu se poate înscrie în universitate fără diploma de bacalaureat.

Prin urmare nu se pot admite nici ca studenți regulați, nici ca audienți cu drept de frecvență, cei cari nu prezintă această diplomă.

A apărut No. 20 al revistei „Cosinzeana”, cu următorul cuprins: Popularizarea presei ardelenne de S. Bornemisa; Când renaște trecutul; Gheorghită Muscalagiul (amintiri) de G. Vlădescu-Albești; Un mort viu de Munteanu-Mio; O poveste de iubire pe Gh. N. Făget; Versuri de G. Voevidca, Const. Goran, Gh. V. Butnariu, A. Pop, A. Zegreanu; Cronica dramatică și literară de Teofil Bugnariu; precum și o mulțime de flori de-o zi: culturale, politice și diferite. Numărul mai conține și ilustrații interesante.

Redacția și administrația în Cluj. Abonamentul 200 Lei pe an. Numeri de probă se dau gratuit.

A apărut în editura Tipografiei și Librăriei diecezane din Caransebeș renumita „Carte de Rugăciuni și Cântări bisericești” întocmită și tipărită întâia oară cu binecuvântarea Fericitului Preasfințit Episcopul Nicolae Popea de Dr. Petru Barbu. Edițiunea V, Caransebeș 1925“.

Intemeierea școlii de belle-arte din Cluj. Răspunzând unei vechi dorințe a Ardealului, d. Al. Lapedatu, ministrul cultelor și artelor, cu prilejul ultimei sale vizite la Cluj, a hotărât înființarea unei școlii de belle-arte în acest oraș. Intemeierea acestei școlii era o necesitate, Ardealul având astăzi o viguroasă falangă de artiști, pictori și sculptori, cari anevoie se puteau manifesta fără un focar de educație artistică, precum este o școală de bele-arte.

E cu deosebire îmbucurător faptul, că dl. ministru Al. Lapedatu s'a gândit să cheme la organizarea acestor școlii, ca director, pe maestrul Alexandru Pop, un om de mare cultură și o personalitate artistică desăvârșită.

Trecutul artistic al d-lui Al. Pop este o garanție, că școala de belle-arte a Ardealului va da cele mai strălucite roade.

Școala va începe în curând să funcționeze în pavilionul din parcul orașului. Se așteaptă numai publicarea decretului pentru întemeierea acestei școli, precum și ordonanțarea sumelor necesare primelor investiții de instalare.

Raiul bolșevic. P. Scott, corespondentul lui „Chicago News”, înapoiindu-se de curând din Rusia, publică mai multe articole interesante despre regimul bolșevic, care nu se deosebește mult de regimul țarist de altădată.

„Autoritatea bolșevismului în Rusia, scrie d. Scott, este asigurată prin sprijinul cehist, un sistem de spionaj, cum lumea n'a cunoscut încă. Ceca sovietică are agenții săi în toate orașele mari din lumea întreagă.

În Rusia nu se poate vorbi sau tipări nimic, ce nu este pe placul regimului. În fața tribunalelor, numai comuniștilor se dă dreptate. Dacă un străin, care trăiește acum în Rusia, scrie în străinătate ceva despre situațiunea economică, imediat e dat în judecată spre a răspunde despre „spionajul” economic.

Familia este distrusă, școlile sunt mai puține decât în timpul țarismului și acolo nu se predă decât despre comunism și filosofia materialistă.

Lucrătorii câștigă mai puțin ca înainte de război. Intelectuali sunt distruși sau refugiați în străinătate. În schimb însă, cea mai mare grijă se depune pentru întărirea armatei roșii, care numără 710.000 de oameni.

„Poți semna și 7 tratate, zice Zinoviev, însă să rămâi comunist”.

Cu un astfel de guvern barbar, spune d. Scott nu poate să aibă legătură nici un guvern civilizat.

Bolșevismul moscovit este cel mai mare complot de când există lumea”.

Concurs. Pentru distribuirea uneia, eventual alor două burse din fundațiunea medicului Dr. Iuliu Mera din Șiria, Consistorul diecezan ortodox român din Arad publică concurs de 30 zile, socotite dela prima publicare în organul eparhial „Biserica și Școala”.

Se admit la concurs studenții săraci (dela facultățile de drept, medicină, filosofie, tehnică și teologie) de pe întreg teritoriul mitropoliei ardelenene, preferiți fiind cei înrudiți cu fondatorul, apoi cei născuți în Șiria, și în al treilea rând cei născuți în județul Aradului, respective în dieceza Aradului.

Condițiile detaliate se pot afla în organul eparhia „Biserica și Școala”.

BIBLIOGRAFIE

Prof. Dr. Gr. Cristescu: *Perspective sociale și culturale în lumina Evangheliei.* („Biblioteca Semănătorul” No. 87—89, Arad. Prețul 15 Lei.)

În atmosfera de ticăloșie în care trăim de pe o zi

pe alta, cartea aceasta a tânărului profesor dela Seminarul Andreian din Sibiu vine ca o largă, puternică undă de aer tare și proaspăt de munte. Simțim frumusețile ținutului din care a pornit, ca o călăuză sigură spre odihnitoare limanuri spirituale.

Semănător pe ogoarele nefârșite, în cari primul semănător divin a fost Isus Christos — acest modest ucenic român al celui născut în iesle ne întinde mâna, să ne conducă pe drumuri lungi sub soarele vecinic al evangheliei.

Scrișul Pr. Cristescu e razim și călăuză. Cartea dsale e ca o apă întăritoare, care îți astâmpără setea și-ți dă noi puteri în luptele vieții.

Preoții, învățătorii și toți intelectuații orașelor și satelor noastre vor găsi în sfârșit o carte dintre acelea cari ne trebuie.

Al. Ciura: *Iscariot* (schite). (Biblioteca Semănătorul No. 94, Arad.) Prețul 10 Lei.

Numele prozatorului *Alexandru Ciura* s'a făcut cunoscut cetitorilor din Ardeal pe timpul apariției revistei „Luceafărul” la Budapesta.

Deatunci, acest nume, l'am întâlnit mereu, până în vremea din urmă, în paginile revistelor românești de dincoace de Carpați și în subsolurile ziarelor cari au ținut trează aici conștiința românească.

Volumul *Iscariot*, pe care-l publică „Biblioteca Semănătorul” din Arad, aduce o samă de impresionante schite, scrise într'un stil sobru, cari ne fac să regretăm întâlnirea tot mai rară, a numelui acestui talentat scriitor ardelean, în paginile revistelor noastre.

„*Noua Revistă Bisericească*”, publicație pedagogică creștină, apare lunar sub direcția d-lui Teodor P. Păcescu. Anul VII, nr. 4—6 (Iulie—Septembrie 1925). *București*. Abonament anual: 150 Lei.

„*Luminătorul*”, revista bisericii din Basarabia, apare de 2 ori pe lună cu un bogat cuprins. Anul LVIII, nr. 21 (1 Noembrie 1925). *Chișinău*. Abonamentul: ?

„*Renașterea*”, revistă de cultură religioasă, apare lunar sub patronajul P. S. Sale Episcopului Vartolomeiu al Râmnicului. Anul IV; nr. 10 (Octombrie 1925). *Craiova*. Abonamentul anual: 80 Lei.

„*Cronica Romanului*”, revista clerului din eparhia Romanului. Anul II, nr. 10 (Octombrie 1925). *Roman*. Abonament: ?

„*Arhivele Olteniei*”, publicarea bimestrială, apare sub direcțiunea dlor Dr. Ch. Laugier și prof. C. D. Fortunescu. Anul IV, nr. 20 (Iulie—August 1925). *Craiova*. Abonamentul: 200 Lei.

„*Grafica Română*”, revistă pentru dezvoltarea artelor grafice, apare lunar sub conducerea unui comitet, primredactor fiind dl. V. Molin. Anul III, nr. 33—34 (Sept—Oct. 1925). *Craiova*. Abonament anual: 150 Lei.

Mastul, Căsătoria, Sacramentalele, Sf. slujbe, Sărbătorile, Posturile. De **Dr. Nicolae Brînzeu**. Broșura aceasta formează No. 6. din seria „Pocăiții”, editată de autor. Prețul unui ex. Lei 8, seria întreagă 62.50. A se avea la autor și la toate librăriile.

Extrase.

Nr. 1127/5 pers. jur. 1924.

Extras din registrul fundațiilor recunoscute persoane juridice, purtat la tribunalul Caransebeș, pag. 6.

Rubrica I. Nr. de ordine: 1.

Rubrica II. Titlul sau denumirea persoanei juridice: „Fundațiunea Dimitrie Peția din Caransebeș.

Rubrica III. Obiectul și scopul: Conferirea de stipendii tinerilor români de religie ortodoxă, diligenți, cu purtare morală și lipsiți de mijloace din dieceza Caransebeșului cu preferință celor născuți în Caransebeș, apoi aceluia născuți din fostul regiment confinar românobănățean Nr. 13.

Rubrica IV. Sediul: în Caransebeș.

Rubrica V. Data constituirii: ziua 2, luna Februarie, anul 1877.

Rubrica VI. Actul în temeiul căruia s'a obținut personalitatea juridică: Regulamentul instituit de fondator și aprobat de Consistorul diecezan ortodox român din Caransebeș, avizul Ministerului Cultelor cu Nr. 3133/925 și avizul Ministerului Instrucțiunii publice cu Nr. 10345/925 și sentința prezentă.

Rubrica VII. Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor, ce compun organele de direcțiune și administrație: Reprezentanța fundațiunii, instituită prin Episcopul diecezan.

Rubrica IX. Avere mobilă: cu finea anului 1923 n numerar 23.276 Lei.

Caransebeș, la 19 Martie 1925.

Dr. Gh. Labonțiu m. p.
primpreședintele tribunalului.

* * *

Nr. 1130/4 pers. jur. 1924

Din registrul fundațiilor recunoscute persoane juridice, purtat la Tribunalul Caransebeș, pagina 7.

Rubrica I. Nr. de ordine: 1.

Rubrica II. Titlul sau denumirea persoanei juridice: „Fundațiunea Episcopului Nicolae Popea.

Rubrica III. Obiectul și scopul: A se acorda stipendii studenților români ort., talentați, cu purtare morală bună, de ambele sexe, pentru școlile medii, reale, comerciale, academii de orice specialitate și universități; a se ajuta învățăceii români ortodoxi cu purtare morală bună, pentru a se trimite în străinătate pe la fabrici și stabilimente mai mari și ajutorarea sodalilor, cari încep vre-o meserie, ori industrie de sine stătătoare și în fine ajutorarea Consistorului diecezan din Caransebeș.

Rubrica IV. Sediul: Caransebeș.

Rubrica V. Data constituirii: ziua 1, luna Septemv., anul 1912.

Rubrica VI. Actul pe temeiul căruia s'a obținut personalitatea juridică: Literile fundamentale, compuse de Consistorul diecezan și aprobate de Sinodul eparhial din

Caransebeș, avizul Ministerului Instrucțiunii publice cu Nr. 10346/925 și avizul Ministerului Cultelor și Artelor cu Nr. 19564/925 și prezenta sentință.

Rubrica VII. Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație: Consistorul plenar al dieceze ort. române din Caransebeș.

Rubrica IX. Avere mobilă: cu finea anului 1923: în numerar 34.600 Lei și acții dela diferite institute financiare în valoare de 47.900 Lei.

Caransebeș, la 19 Martie 1925.

Dr. Gh. Labonțiu m. p.
primpreședintele tribunalului.

* * *

Nr. 1131/6 pers. jur. 1924.

Extras din registrul fundațiilor recunoscute persoane juridice, purtat la Tribunalul Caransebeș, pagina 8.

Rubrica I. Nr. de ordine: 1.

Rubrica II. Titlul sau denumirea persoanei juridice: „Fundațiunea Elisabeta Peția din Caransebeș.

Rubrica III. Obiectul și scopul: Acordarea de ajutoare pentru creșterea fetelor române orfane și sărace de religie greco-orientală ortodoxă, ale căror părinți au fost buni creștini, adevărați cu purtare bună religioasă și morală.

Rubrica IV. Sediul: Caransebeș.

Rubrica V. Data constituirii: ziua 11, luna Iunie, anul 1893.

Rubrica VI. Actul pe temeiul căruia s'a obținut personalitatea juridică: Literile fundamentale, compuse și aprobate de Consistorul diecezan ort. român din Caransebeș cu Nr. 754/893, și avizul Ministerului Cultelor și Artelor cu Nr. 3134/925.

Rubrica VII. Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcțiune și administrație: Consistorul diecezan ortodox român în Caransebeș.

Rubrica IX. Avere mobilă: cu finea anului 1923 în numerar 7018 Lei.

Caransebeș, la 19 Martie 1925.

Dr. Gh. Labonțiu m. p.
primpreședintele tribunalului.

* * *

Nr. 1132/1924 pers. jur.

Extras din registrul fundațiilor recunoscute persoane juridice, purtat la Tribunalul Caransebeș, pagina 9.

Rubrica I. Nr. de ordine: 1.

Rubrica II. Titlul sau denumirea persoanei juridice: „Fundațiunea de stipendii a maiorului Trăilă Stroiescu.

Rubrica III. Obiectul și scopul: Ajutorarea cu stipendii anuale, oferinde tinerilor români de religie ortodoxă din dieceza ortodoxă a Caransebeșului ș. a., în prima linie, a descendenților după susnumiții erezii ai fondatorului, iar în a doua linie a tinerilor cu apartinență în Iablanița, cați tineri fiind diligenți, talentați, cu purtare morală bună, dar lipsiți de mijloace materiale, vor frecventa cu succes bun vr'un institut de învățământ de orice categorie.

Rubrica IV. Sediul în Caransebeș.

Rubrica V. Data constituirii: ziua 28, luna Aprilie, anul 1906.

Rubrica VI. Actul pe temeiul căruia s'a obținut personalitatea juridică: Literile fundamentale instituite de Consistorul diecezan ortodox din Caransebeș. Decizia Ministerului Cultelor și Artelor cu Nr. 3139/925 și sentința Nr. 1132/924.

Rubrica VII. Numele, Profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor ce compun organele de direcție și administrație: Consistorul diecezei ortodoxe române al Caransebeșului.

Rubrica IX. Avere mobilă: În numerar cu finea anului 1923 suma de 15.550 Lei.

Caransebeș, la 19 Martie 1925.

Dr. Gh. Labonțiu m. p.
primpreședintele tribunalului.

Nr. 364. execuțional 1925.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor al judecătoriei de ocol din Caransebeș, în sensul §-lui 102. art. de lege LX. din 1881: și în sensul §-lui 19 art. de lege XLI din 1908 prin aceasta publică, că în urma decisului Judecătoriei de ocol din Caransebeș de sub Nr. 1024/1925 efectuându-se execuțiunea la 11 August 1925 în favorul următorului vād. Elena Hartweg reprez. prin adv. Dr. Alexandru Morariu contra următorului pentru suma de 200 Lei—bani capital și acces. mișcătoarele cuprinse și supracuprinse, cari s'au prețuit în 15.000 Lei—bani și anume: Diferite mobile de casă etc. se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 3640/1925 G. a Judecătoriei de ocol Caransebeș pentru încasarea pretensiunii de 200 Lei—bani capital, cu 5% interese din 24 Apr. 1925 și speșele de 378 Lei 20 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 17-lea Noemvrie 1925 la orele 2 a. m.** în comuna Ohababistra la locuința execvatului și toți aceia, cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mișcătoarele de sus, în sensul art. de lege LX. din 1881: §-ul 107, 108, se vor vinde celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mișcătoarele licitande s'au cuprins și supracuprins din partea altor creditori și aceștia și-au câștigat dreptul de acoperire asupra licitației în sensul §-lui 120 a legii LX din 1881: se ve efectui și în favorul acestora.

Caransebeș, la 20-lea Oct. 1925.

Mihail Guran
executor jud. de ocol.

Nr. 365/exec. 1925.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor al Judecătoriei de ocol din Caransebeș, în sensul §-lui 102 art. de lege LX. din 1881: și în sensul §-lui 19 art. de lege XLI din 1908 prin aceasta publică, că în urma decisului Judecătoriei de ocol din Caransebeș de sub Nr. 1244/1924, efectuându-se execuțiunea la 16 Iulie 1924 în favorul următorului Stana Socaciu reprez. prin avocatul Dr. Alexandru Murariu contra următorului pentru suma de 2000 Lei—bani capital și acces. mișcătoarele cuprinse și supracuprinse, cari s'au prețuit în 15000 Lei—bani și anume: 2 cai și 1 trăsura se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 3223/1925 G. a Judecătoriei de ocol Caransebeș pentru încasarea pretensiunii de 2000 Lei—bani capital, cu 5% interese din 9 Aprilie 1924 și speșele de 1995 Lei 90 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 18-lea Octomvrie 1925 la orele 2 a. m.** în comuna Caransebeș la locuința execvatului și toți aceia, cari au voie de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mișcătoarele de sus, în sensul art. de lege LX din 1881: §-ul 107, 108, se vor vinde celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Întru cât mișcătoarele licitande s'au cuprins și supracuprins din partea altor creditori și aceștia și-au câștigat dreptul de acoperire asupra licitației, în sensul §-lui 120 a legii LX din 1881: se va efectui și în favorul acestora.

Caransebeș, la 20-lea Oct. 1925.

Mihail Guran
executor jud. reg.

Toate cărțile
— și —
reçvizitele școlare

:: se pot căpăta la ::

Librăria diecezană
— CARANSEBEȘ —

Atențiune!..**Atențiune!..**

Cătră sfârșitul
lunei Noemvrie va apare:

Calendarul Românului

PE ANUL 1926

Nu cumpărați alte calendare, decât „Calendarul Românului“, cel mai răspândit și mai bine redactat calendar din părțile Banatului.

Revanzătorii îl primesc sub următoarele condițiuni:

a). In cont fix, cu rambursă, până la 100 exemplare 30% rabat, peste 100 exemplare 35% rabat. b). In comision (numai la firme cunoscute nouă) cu 25% rabat și regularea contului cel mai târziu până la 15 Februarie 1926.

Comandați la timp „Calendarul Românului“, cunoscut și cerut de toată lumea, la

Tipogr. și Librăria Diecezană, Caransebeș.

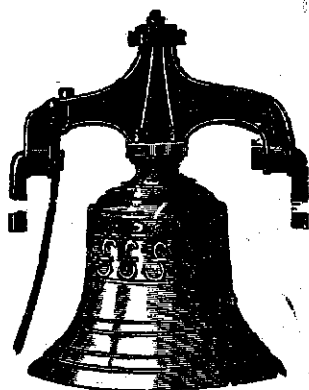
AVIZ!**AVIZ!**

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma

„C. ZISDA & COMP“.

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz electrobronz special aramă roșie, lagăr pentru osii (*Walzenlager*) de prima calitate, șuruburi (*Bruckmutter*), roți spirale (*Schneckenräder*), teascuri pentru ceară (*Wackspresen*), cutii (*Büchsen*) și altele.

Apoi o turnătorie de **fer și de clopote** pentru biserică și particulari, de orice mărime și din orice metal, pentru sunetul armonios al cărora luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model. Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și

cu prețuri foarte eștine.

NOU!..

NOU!..

In editura Tipografiei
și Librăriei Diece-
zane a apărut:

Cartea de Rugăcini

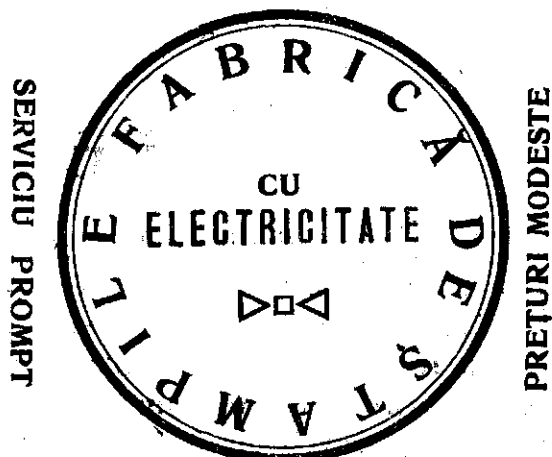
de
Dr. PETRU BARBU
în ediția V-a.
Prețul broșat Lei 20.

Tip. și Librăria Diecezană

ANUNȚ!

ANUNȚ!

Am onoare a aduce la cunoștința
Onor Public, că pe lângă LEGĂTORIA
DE CĂRȚI (Compactorie) modern in-
stalată, cu data de 1 Noemvrie a. c.
pun în funcțiune

unde se primesc spre executare orice fel de
ștampile, cât și orice lucrare atingătoare de
această branșă.

Cu stimă:
LIVIU N. CRAINIC
compactor, Caransebeș.

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugariu & Schill

Caransebeș, Strada Logojului

Atelier modern
pentru confecționarea
hainelor bărbătești, Confec-
ționează reverenzi pentru domnii
preoți și tot felul de haine civile
după cel mai nou fason.

Serviciu p r o m t și real.

Comandele din afară se execută în
timpul cel mai scurt.

AVIZ!

AVIZ!

Se aduce la cunoștința tutu-
ror, că STATUTUL ORGANIC
este epuizat, deci nici o co-
mandă nu se poate efectua.

Tip. și Librăria Diecezană
Caransebeș.